

I Premi de Narrativa i de Poesia "Omnium Cultural-Granollers"

—Bases—

A) Poden aspirar als premis de Narrativa i de Poesia "Omnium Cultural-Granollers" els escriptors en llengua catalana, que en el gènere que concurren no hi tinguin cap llibre publicat. L'objectiu del premi és promocionar nous valors dintre de les lletres catalanes.

B) L'import del premi de narrativa, aquest primer any, serà de 150.000 pts., com també el de poesia. La Delegació Comarcal de Granollers d'Omnium Cultural es reserva l'opció de la publicació dels premis dintre dels dotze mesos posteriors al veredict. Passats aquests mesos els autors poden publicar les obres premiades fent esment del guardó assolit.

C) Tant el premi de narrativa com el de poesia es presentaran escrits en llengua catalana, a doble espai i tres còpies. El premi de narrativa haurà de tenir una extensió mínima de 80 fulls i màxima de 100. Els fulls hauran de ser Din A-4. El de poesia constarà entre 300 i 600 versos. Els treballs s'hauran de presentar amb un lema, acompanyats d'una plica amb el nom, adreça i telèfon de l'autor, degudament relligats.

D) El termini de presentació dels originals finirà el dia 30 de juny de 1990 i s'enviaran a la Secretaria d'Omnium Cultural Delegació Comarcal de Granollers Avda. del Parc, 9-4ª planta - 08400 Granollers.

E) El veredict del jurat serà inapel·lable i es farà públic el dia 11 de setembre de 1990 en un acte que es comunicarà oportunament.

F) En el supòsit de la publicació dels premis per part d'Omnium Cultural, la quantitat del premi inclou els drets d'autor de la primera edició.

G) Les qüestions no previstes en aquestes bases les resoldrà el jurat segons el seu criteri.

H) La participació en el concurs pressuposa l'acceptació de les bases i dels drets i deures que se'n deriven.

Espai de poesia

Fam!

La misèria i la fam
ofega el món,
i els homes resten feliços
i dormen sense malsons.

Maleïda follia de la humanitat!
Sorda i cega, sense cura,
i manca de sentiments.

La mainada té els ulls clucs
i la boca oberta;
i les mares anèmiques
no tenen llet per alletar-los.

Anatomies esgarrades i malmeses.
Necrosi de futur sense present.

No sentiu els crits dels afamats del món?
No us commouen els seus gemecs?

Criden pau i demanen pa,
i moren amb un fusell de fam a les mans.

Francesc Barbachano

AUTOCARS
Tel. 5930799

Autocars
KALET S.A.

AVGDA. D'EN PIERA, 1
08100-MARTORELLES

AUTOCARS
PER
EXCURSIONS

SERVEIS DISCRECIONALS
PER A COL·LEGIS - FÀBRICUES
EMPRESSES - CONVENCIONS

Balls de Saló interpretats per Cobla

Dels actes de Granollers V Vila Claveriana que s'han anat celebrant del 6 al 20 de maig, organitzats pels Amics de la Unió, no dubtem en assenyalar el **Concert Vuitcentista i Sardanes**, perquè resultà una manifestació musical curiosa en oferir-nos música de cobla, poc coneguda que en el programa ja ho aclariria: "...amb la companyia de la cobla La Principal de Barcelona, cobla que ens ajudarà a fer una mica d'història tot recuperant peces antigues i amb instrumentacions d'algunes obres europees que a mitjans del segle XX s'escoltaven arreu del nostre país".

El concert fou presentat per Marçal Roquet i Josep Palaus qui amb llur informació ajudaren a situar als assistents el perquè de cada obra escollida que, avui, és una música agradable a grans i joves. Els professors de la cobla La Principal interpretaren ajustadament l'atraient Música Vuitcentista:

Vals vienès (El corsario): Dansa popular i de saló, sembla que cal cercar-ne l'origen en les danses anomenades Walzeriche-Tänze austro-bavareses. La modalitat del Vals vienès, més ràpid i modern, a mig camí entre la dansa i la peça simfònica fou estesa arreu pel seu atractiu.

Americana (La mariposa): Ballable de ritme lent, cadenciós i gronxadís, testimoni d'aquells anys d'intensa relació colonial amb Cuba. És el gènere que en l'aspecte coral ha arribat fins els nostres dies amb el nom d'havaneres.

Masurca (L'ideal): Dansa nacional polonesa, aparegué a la regió de Mazovia cap al segle XVI i més tard s'estengué a Polònia, introduïda en la música de concert per Chopin.

Havanera (El meu avi): Dansa i cançó d'aire crioll-antillà, executada per instruments de percussió, adaptada a la península ibèrica de mitjans de segle XIX. En els països catalans ha estat cultivada en indrets costaners, on arribà a través dels navegants i dels

"americanos" en castellà i també en versions catalanes.

Xotis (El coracero): Ball de parella escocès. Fou introduït a París el 1849, fou molt popular fins a començaments del segle XIX. La seva popularitat a Madrid ha fet que hom el considerés erròniament típic dels madrilenys.

Polca (La cigarrera): Dansa apareguda a Bohèmia cap al 1830, es balla amb passos laterals i evolucions ràpides, motiu pel qual es féu popular a Europa i Amèrica emprant-se en festes i balls públics a mitjans del segle XX, Smetana i Dvorak l'introduïren en la música clàssica.

Marxa Radetzky: Peça de ritme marcat destinat a regular el pas d'una persona o d'un grup. Sovint vinculada a les manifestacions militars, processons o altres solemnitats. Escollirem Marxa Radetzky de Johan Straus que ha assolit gran popularitat perquè és l'obra de cloenda del concert de cap d'any de Viena.

Vals jota (Batallador): La jota és un ball cantat popular, és una dansa amb una introducció instrumental seguida de tonada cantada que després es reprèn la dansa ballant-se. La jota passa d'Aragó, al País valencià, a Menorca i Mallorca. Al Principal és ballada prop d'Aragó i a la Catalunya Nova en especial a Tortosa i a la seva rodalia.

El vals-jota ha estat molt interpretat a molts indrets de Catalunya especialment amb motiu de la Festa Major.

La segona part d'aquest interessant concert de cobla s'interpretaren sis sardanes que també foren glossades pels dos presentadors destacant-ne la seva antiguitat. La que féu més impacte fou "El foc de Castelló" d'Anton Agramont, una sardana antiquíssima de caire èpic composta el segle passat.

Bona vetllada de música de cobla que els reduïts assistents la passaren molt agradosament. Felicitem a l'Agrupació Sardanista i als Amics de la Unió.